

ဦးတုလား

ဗုဒ္ဓဝိသုဒ္ဓိ

[ဒုတိယအကြိမ်]

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်၏ မှတ်ချက်

ဦးကုလားသည် မြန်မာရာဇဝင်ကို ပထမဦးဆုံး အပြည့်အစုံ ရေးသားပြုစုခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ဦးကုလား၏ မဟာရာဇဝင်ကြီးသည် ပထမအုပ်၊ ဒုတိယအုပ်၊ တတိယအုပ်သုံးအုပ်ရှိပြီး စာမျက်နှာ ၁၀၀၀ ကျော်ရှိရာ မြန်မာရာဇဝင် လေ့လာလိုသူတို့သည် အချိန်များ စွာ ယူ၍ ဖတ်ရှု လေ့လာကြရ သည်။ ဦးကုလားသည် မဟာရာဇဝင်ကြီးအပြင် ရာဇဝင်လတ်နှင့် ရာဇဝင်ချုပ်တို့ကိုပါ ထပ်မံရေး သားပြုစုခဲ့သဖြင့် မြန်မာရာဇဝင်ကို အချိန်တိုတိုနှင့်လေ့လာလိုသူတို့အတွက် များ စွာ အသုံးဝင်လှ သည်။ မြန်မာရာဇဝင်ရေး ဆရာများ အနက် ဦးကုလား တစ်ဦးတည်းသာ မဟာရာဇဝင်ကြီး၊ ရာဇဝင်လတ်နှင့် ရာဇဝင်ချုပ်ဟူ၍ သုံးမျိုး ရေးသားပြုစုရန် ဆန်းသစ်သော စိတ်ကူးရှိပြီး၊ ထို စိတ်ကူးကို ဖြစ်မြောက်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည့်အတွက် ဦးကုလားအား များ စွာ ချီးမွမ်းသင့် ပေသည်။

ဦးကုလားသည် မဟာရာဇဝင်ကြီးကို ရေးသားရာ စနေမင်း (၁၆၉၈ - ၁၇၁၄) လက်ထက် ၂၂ အောက်တိုဘာ ၁၇၁၁ တွင် သားတော် ငစဉ်ကူးမင်းသားအား အိမ်ရှေ့ရာထူး နှင်းအပ်အပြီး တွင် အဆုံးသတ်ထားသည်။ ဦးကုလား၏ ရာဇဝင်ချုပ်မှာ မူကား စနေမင်း နတ်ရွာစံအပြီး ၁၁ ဩဂုတ် ၁၇၁၄ တွင် အိမ်ရှေ့မင်း (တနင်္ဂနွေမင်း) နန်းတက်သည်အထိ ရေးသားထားသည်ကို ထောက်၍ မဟာရာဇဝင်ကြီး ရေးသားပြီးစီးမှသာ ရာဇဝင်ချုပ်ကို ရေးသားခဲ့သည်ဟု ယူသော် ရနိုင် မည်ထင်ပါသည်။

ဦးကုလားသည် ရာဇဝင်ချုပ် ရေးသားရာတွင် မဟာရာဇဝင်ကြီးကဲ့သို့ မင်းတစ်ပါးစီ၏ အကြောင်းအရာများ၊ နိုင်ငံရေး အခြေအနေများ၊ ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ ကို အကျယ်တဝင့် မဖော်ပြ တော့ဘဲ လိုရင်းကိုသာ ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။ သို့သော် မင်းတစ်ပါးစီ၏ ဆွေတော်စဉ် မျိုးတော် ဆက်ကိုကား မဟာရာဇဝင်ကြီးထက် ပို၍ ပြည့်စုံစွာ ရေးသားပြုစုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ မဟာရာဇဝင်ကြီးတွင် မပါသည်များ (ဥပမာ- ညောင်ရမ်းမင်းသည် ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင် နော်ရထာနှင့် ခင်ပြည့်စုံတို့၏ သားတော် အငယ်ဖြစ်ကြောင်း) ရာဇဝင်ချုပ်တွင် ပါရှိသည်ကို တွေ့ရ သည်။

ရာဇဝင်ချုပ်ကို ယခုအကြိမ် တည်းဖြတ်ရာတွင် မင်းများ ၏ နန်းတက်သက္ကရာဇ်၊ အိမ်နိမ့်၊ မင်းစည်းစိမ်များ ၊ ရာဇဝင် တစ်စောင်နှင့် တစ်စောင် ကွဲပြားနေသည်ကို ကျောက်စာအနေအထား။ ဇာတာတော်ပုံရာဇဝင်၊ ဒေါက်တာဗိုလ်လေး၏ မိသစ် လက်တွေ့သုတေသနကျမ်း၊ ဆရာ ဒဂုန်၏ မြန်မာ့ရိုးရာ ကောဇာဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်းပညာနှင့် တင်နိုင်တိုး၏ ပုဂံရာဇဝင်သစ်ကျမ်းများ ကို ကိုးကား၍ ပြင်ဆင်ပါသည်။ ထိုသို့ ပြင်ဆင်ခြင်းမှာ မြန်မာ့သမိုင်းတွင် အရေးပါသည့် မင်းများ ၊ အရေးကြီးသည့် အဖြစ်အပျက်များ ၏ သက္ကရာဇ်ကွဲလွဲမှု မရှိစေလို၍ ပင် ဖြစ်သည်။

မြန်မာ့သမိုင်းတွင် အရေးကြီးသည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မှတ်တမ်းတင်ထားသည်မှာ စုက္ကတေးနှင့် နော်ရထာ စစ်ထိုးကြသည့် ကျိန်းပြိုင်နေပြ ဇာတာခွင် တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဇာတာခွင်အရ စစ်ထိုးသည့် ရက်မှာ ၁၁ ဩဂုတ် ၁၀၄၄ ဖြစ်ပြီး ထိုနေ့တွင် ပင် အနော်ရထာသည် ပုဂံပြည့်ရှင်ဖြစ်လာကြောင်း သိရှိနိုင်သည်။ ထို့အတွက် မြန်မာ့သမိုင်းနှင့် ဆက်နွှယ်သည့် ဗေဒင်ဇာတာခွင် တစ်ခုသည် တိကျသည့် ရက်၊ လ၊ နှစ်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည့် အတွက် သမိုင်းတန်ဖိုး ကြီးမားပါသည်။ နောင်တွင် သမိုင်းဝါသနာပါသော ဗေဒင်ပညာရှင်၊ ဗေဒင် ဝါသနာပါသော သမိုင်းပညာရှင်များ ပေါ်ပေါက်လာပြီး ဇာတာတော်ပုံရာဇဝင်တွင် ပါရှိသည့် ဇာတာ ခွင်များ ကို ထပ်မံတွက်ချက် ဖော်ထုတ်လာပါက မြန်မာ့သမိုင်းသည် ယခုထက် ပိုမိုပြည့်စုံ တိကျ လာမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

ယခုအကြိမ် ပုံနှိပ်ခြင်းတွင် လေ့လာလိုသူတို့ လွယ်ကူစေရန်အတွက် သာသနာသက္ကရာဇ် ခရစ်နှစ် နှိုင်းယှဉ်ပြဇယား ထည့်ခြင်း၊ မြန်မာရက်စွဲများ ကို ခရစ်ရက်စွဲဖြင့် အောက်ခြေတွင် ဖော်ပြ ထားခြင်း၊ အက္ခရာစဉ်အညွှန်း ပြုလုပ်ပေးထားခြင်း၊ နိုင်ငံခြားအမည်၊ မြို့ရွာဒေသ အမည်များ ကို မူရင်းဘာသာစကားဖြင့် ဖလှယ်ပေးထားခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးထားပါသည်။

ဦးကုလား အတ္ထုပ္ပတ္တိ

မဟာရာဇဝင်ကြီး၊ ရာဇဝင်လတ်၊ ရာဇဝင်ချုပ်တို့ကို ရေးသော ဦးကုလား၏ အကြောင်း သော်ကား အဖန္တယ်မှာ သူဌေးမို့၊ အမိန္ဒယ်မှာ တစ်ဖက်ကမူ စော်ဘွားမို့၊ တစ်ဖက်ကမူ မြို့စား မို့ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်လာပုံ အဆက်ကား ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင် ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင် နော်ရထာ (အေဒီ ၁၅၅၄-၁၅၈၁)လက်ထက် မိုးညှင်းကို အလိုတော်ပြည့်ပြီးနောက် ဆင်ဖြူရှား ရှင် မင်းတရားက မိုးညှင်းစော်ဘွား ဇလုံကြီးသား ဇလုံငယ်၊ ၎င်း၏ သားစမော်ခန်းကို ခေါ်ယူတော်မူ၍ အပါးတော်တွင် မြရ၏ ။

သက္ကရာဇ် ၉၂၅ (အေဒီ ၁၅၆၃) ခုနှစ် ယိုးဒယားသို့ ချီတော်မူရာတွင် ဆင်နှင့် ပွဲရသော ကြောင့် ထိုစမော်ခန်းကို ရမ္မသူရ်ဟူသော ဘွဲ့အမည်နှင့် ဝါဂရမြို့ကို စားစေ၏ ။

နောက် မဟာဥပရာဇာ (ငါးဆူဒါယကာ နန္ဒဘုရင်) နှင့်အတူ ဇင်းမယ်သို့ ချီရာ ဇင်းမယ်မြို့ တွင် ဆင်နှင့်ပွဲရပြန်သောကြောင့် နန္ဒမိတ် ဟူသော ဘွဲ့ကို ပေးတော်မူသည်။

၎င်းမဟာဥပရာဇာ (ငါးဆူဒါယကာ) မင်းဖြစ်တော်မူလျှင် ဆင်နှင့်ပင် ပွဲရပြန်သောကြောင့် သင်္ခယာဟူသော ဘွဲ့နှင့် တလုပ်မြို့ကို ပေးတော်မူသည်။

ထိုတလုပ်မြို့စား သင်္ခယာ၏ သားတော် “ကော်လှ” ကို ငါးဆူ ဒါယကာမင်း လက်ထက် လက်ရွေးကြီးမှူ ခန့်၍ သားတော် မင်းရဲကျော်စွာ စုန်ထံ အချီတော်အရာနှင့် မြစေသည်။

၎င်းနောက် အဝမြို့ ညောင်ရမ်းမင်းတရားကြီး လက်ထက် အချီတော် လက်ရွေးကြီးမှူကို ကော်တော်ရန္တမိတ်အမည်နှင့် စလေမြို့ကို စားစေသည်။ ၎င်းမင်း လက်ထက် သက္ကရာဇ် ၉၆၆ (အေဒီ ၁၆၀၄) ခု မိုးနဲတွင် ဆင်နှင့် ပွဲရပြန်၍ သားတော် အိမ်ရှေ့မင်းထံ မြရသည်။ နောက် အိမ်ရှေ့မင်း (အနောက်ဘက်လွန်မင်း) မင်းဖြစ်လျှင် အတုလစန္ဒာဒေဝီ ရှင်မိဖုရားကြီး အချီတော် ခန့်သည်။ ထီးနီ ညောင်ရွက် ၃ ဆင့်၊ ကျိုင်းချက်တော် နေရာရသည်။

၎င်းအချီတော် စလေမြို့စား ကော်တော်ရန္တမိတ်၏ မြောက်သားတော်ကား

ဝိဇ္ဇာကံ စော်ဘွားသမီး စောဘုန်းရှိတည်း။ ၎င်းတို့၏ သမီးကား ဆင်းစုံဝတီခေါ်သည်။

ဆင်းစုံဝတီနှင့် နေမျိုးကျော်ထင် သင့်ရာ နေမျိုးကျော်ထင် ကွယ်လွန်လျှင် ၎င်း ဆင်းစုံဝတီ ကို ဘယကျော်ထင်၏ သား မြို့သာစား မုနောဒိုင်းမှူ ကျော်ထင်နှင့် အတုလစန္ဒာဒေဝီ ရှင်မိဖုရား ကြီးက လက်ထပ်ပေးပြန်ရာ၊ အနောက်ထောင်မှူ ရွှေပြည်မြင်းခေါင်း ဦးစံညီနှင့်သမီး မဏိဩဃ ကို မြင်သည်။

ထိုမဏိဩဃနှင့် စဉ်ကိုင်သူဌေး ဒေဝသေဌ တို့ သင့်ရာတွင် ဦးကုလားကို ဖွားမြင်သည်။ ထိုဦးကုလားသည် မိဘအမျိုးအနွယ်အလိုက် ပညာဗဟုသုတကို လိုလားရှာမှီးသူ ဖြစ်ရကား လောက၊ ဓမ္မ၊ ရာဇ ဟူသော အရေးတို့၌ ထောက်တွေးမြော်မြင် ဆင်ခြင်တတ်စွမ်းနိုင်သော သတ္တိ ဗျတ္တိတို့နှင့် ပြည့်စုံလုံလောက်ပေသည်ဟု လူရှင်အပေါင်းတို့ ချီးသောင်း အံ့သြခြင်းများ ကို ခံရသူ ဖြစ်ကြောင်း။

၎င်းဦးကုလားမှာ အင်းဝမြို့တွင် မွေးဖွားသည့် မှန်သော်လည်း မည်သည့် သက္ကရာဇ်တွင် မွေးဖွားသည်ဟူ၍ စာပေ မတွေ့မိချေ။ မဟာရာဇာဝင်ကြီးကို ရေးသားသည့် ခေတ်ကား သက္ကရာဇ် တစ်ထောင့်ခုနစ်ဆယ့် ခြောက်ခု (အေဒီ ၁၇၁၄) မင်းပြုသော ညောင်ရမ်း၊ ၁၀ ဆက် အဝင် ၉ ဆက်မြောက်၌ “သီရိပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာမိပတိ” တံဆိပ်နာမံကို ခံယူတော်မူသော လေးကျွန်းမာရ်အောင်၊ လောကမာရ်အောင်စေတီတော် ဒါယကာ မှန်နန်းဆင်ဖြူရှင် တနင်္ဂနွေမင်း တရားလက်ထက်တွင် အဆိုပါ ဦးကုလားသည် “လောက၊ ဓမ္မ၊ ရာဇာ” ဂုဏ်အင် စုံလင်ဝေဖြာ ပဒေသာကဲ့သို့ ရာဇဝင်ရှေးငြိမ်း၊ အကျမ်းကျမ်းတို့မှ ပြုပြုမိမိသိမ်းအုပ်၊ ယူငင်ချုပ်လျက်၊ သရုပ် သီးသီး၊ တစ်စောင်တည်းနှင့် ပြီးစေခြင်းငှာ၊ မဟာရာဇာဝင်ကြီးကို၊ ဝှဲချီးစုံလင်၊ စီရင်သန့်ခြား၊ ယဉ်ကျေးလှသော စကားတို့ဖြင့် ရေးသားပြုစုခဲ့ပေကြောင်း။

ယင်းသို့ ဖော်ပြခဲ့သော ဇာတိမဟတ္တ၊ ပညာဗဟုသုတ၊ ဝီရိယာရမ္ဘ၊ ဗဟုသစ္စ၊ သုတဓရ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သော ဦးကုလားသည် ဉာဏ်သွားလင်းပွင့် မင်းခွင့်စိုးရာတို့၌ လိမ္မာတတ်မြောက် လှသည့်အလျောက် ရှေ့နောက်ဖြစ်စဉ်၊ ရာဇဝင်တို့ကို၊ ယူငင်ပေါင်းစုလျက်၊ သေတ္တုပသံသ၊ ယဉ် ကျေးလှသော၊ မင်းသုံးစကားတို့ဖြင့်

ရေးသားခဲ့သည်။ မဟာရာဇဝင်ကြီးမှတစ်ပါး ရာဇဝင်လတ်၊ ရာဇဝင်ချုပ်တို့ကိုလည်း ကြိုးကုတ်လုံးပန်း၊ ဉာဏ်စွမ်းသိမ်းအုပ်၊ သင့်ရာချုပ်လျက်၊ သရုပ်မပို၊ ပုဒ်တိုတို့ဖြင့် ထုတ်ဆိုရေးသားခဲ့သေးသည်။

ရေးသားသော စာများ မှာ မဟာရာဇဝင်ကြီး ၁၀ ကြောင်း ရေးပေမူ ၂၁ တွဲ ၊ စာ ၃ ထုပ်၊ အင်္ဂါရေ ၆၃ အင်္ဂါ ၁၁ ချပ်။ ရာဇဝင်လတ် ၁၀ ကြောင်း ရေးပေမူ ၁၀ တွဲ ၊ စာ ၂ ထုပ်၊ အင်္ဂါရေ ၄၃ အင်္ဂါ ၅ ချပ်။ ရာဇဝင်ချုပ် ၁၀ ကြောင်း ရေးပေမူ ၁ တွဲ ၊ စာ ၁ ထုပ်၊ အင်္ဂါရေ ၂ အင်္ဂါ ၈ ချပ်။ စုစုပေါင်း ပေအင်္ဂါ ၁၁၀ ရှိကျမ်းများ ကို ကြိုးပမ်းပြုစုခဲ့ပေသောကြောင့် ပဝေဏီမင်းစဉ်၊ ရာဇဝင် အကြောင်းအရာတို့ကို နောင်လာလူများ မှတ်သား သိမြင်ရကြသဖြင့် ဤကျမ်းပြုဆရာကြီး ဦးကုလား၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို သိထိုက် မှတ်ထိုက် အံ့ဩထိုက်လှပေသတည်း။

ဦးကုလား ရာဇဝင်ချုပ်

နမော တဿာဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ်

အစိန္တေယျှံ၊ ဝှံချီးကျော်သည်။ မမြော်နိုင်ရာ၊ လက္ခဏာငယ်၊ ရှစ်ဆယ်ဖြူဖြူ၊
သုံးဆယ့် နှစ်ပါး၊ ထင်ရှားလှစွာ ၊ လက္ခဏာကြီး အံ့ချီးမနိုင်၊ ရောင်စိုင်း ခြောက်ဖြာ၊
အသာဓာရဏ၊ ဓမ္မခြောက် စု စတုဝေသာ၊ ကိုးဖြာဂုဏ်ထူး၊ လူသုံးဦးထက်၊ ကျေးဇူးမြတ်လှ၊
ကုဉ္ဇရဟု၊ ဇိနထွတ်ခေါင်၊ ငါးမာန် အောင်ကို၊ ဦးသျှောင်သင်းကျစ်၊ မျက်နှစ်တန်ဆာ၊ ရတနာသို့
၊ ထိပ်မှာ ရွတ်တင်၊ အမြဲဆင်ပိမ့်၊ ရှင်ပင်တုံမှ နိစ္စကော်ရော်၊ ပူဇော်ထိုက်တန်၊ တရားမွန်ကို
အလွန်အကဲ၊ ပုလဲလည်မှာ ၊ ရတနာသို့၊ မကွာပေါင်းရုံး၊ ဆင်ပြီးသုံးမှ၊ နှလုံးငြိမ်သက်၊
မပျက်ကုန္တ၊ များ ထွေဂုဏ၊ သီလသမ္မာ၊ ပညာ ဝိမုတ်၊ မယုတ်ဉာဏ၊ ငါးဝစုံလင်၊ ပညးဖြင့်
သတ္တဝါ၊ မှီရာကိုင်ကျွန်း၊ ထွန်းသော အသွင်၊ ပုန်းဝင် အောင်းရာ၊ လိုက်ပမာသို့၊
သဃံတော်မြတ်၊ နှိုင်းတုလွတ်ကို၊ ကိုယ်ဝတ်ရတနာ၊ မျက်မြွာစီတပ်၊ မိန်ချပ်ဝတ်လုံ၊
ပြောက်ပုံအင်္ကျီ၊ စုံစီဒုယင်၊ ကြွသေးဖျင်သို့၊ မြပင်နိစ္စ၊ ဝတ်ပြီးမှလျှင်၊ ရှေးကစီရင်၊ ရာဇဝင်ကို
သိမြင်လွယ်အောင်၊ အကျဉ်းဆောင်၍ ဘုန်းခေါင်ထွတ်ချာ၊ မဟာသမ္မတ၊ မြတ်ဒေဝ ကို၊
အစတည်လျက်၊ စဉ်ဆက် မင်းပေါင်း၊ ထီးဆောင်း နန်းနေ၊ ပဒေသရာဇ်၊ ဖြန့်လှစ်စကြ၊ ဧကရာ
နှင့် မဟာဒီပ၊ စိုးမိုးရသည်၊ လောကတန်ဆောင်၊ မင်းကုန်အောင်ကို၊ စာစောင်ဥပဒေ၊
စီရင်ပေအံ့၊ ရထေသဘ၊ နရထွတ်ချာ၊ မဟာဓမ္မရာဇ်၊ တက်သစ်နေသွင်၊ တို့သခင်သည်။ ။
စက်ရှင်ရောက် တော်မူစေသော။

မဟာသမ္မတမင်းဆက်

သံဝ ၊ သံဝ ဌာယီ၊ ဝိဝ ၊ ဝိဝ ဌာယီ ဟူ၍ ကာလအားဖြင့် လေးပါးအပြား ရှိ၏ ။
ထိုလေးပါး တို့တွင် ပျက်ဆဲသော ကာလသည် သံဝ ကပ်မည်၏ ။ ပျက်သည်မှ အထက်၌
တည်သော ကာလ သည် သံဝ ဌာယီ ကပ်မည်၏ ။ ပွားဆဲသော ကာလသည် ဝိဝ ဌာယီ
ကပ်မည်၏ ။ ပွားသည်မှ အထက်၌ တည်သော ကာလသည် ဝိဝ ဌာယီ ကပ်မည်၏ ။

ထိုအသင်္ချေလေးကပ်သည် တစ်ခု သော မဟာကပ်ကမ္ဘာ မည်၏ ။ ထိုအသင်္ချေလေး
လေးကပ်တွင် လူဖြစ်သော ကာလသည် ၈၀ ဌာယီ ကပ်မည်၏ ။ ထို၈၀ ဌာယီ ကပ်တွင်
အန္တရကပ် ခြောက်ဆယ့်လေးကပ်သည် ဖြစ်၏ ။

ထိုအန္တရကပ်တွင် လူတို့အသက် ဆယ်နှစ် နေသည်မှသည် အစဉ်အတိုင်းပွား၍
အသက် အသင်္ချေနုကုန်၏ ။ ထိုသို့ အသက်အသင်္ချေနုသော သူတို့သည် သီလ၊ သမာဓိမှ
လျော့မေ့သည် ဖြစ်၍ အစဉ်အတိုင်း လူတို့အသက် ယုတ်၍ ဆယ်နှစ်သာ နေကုန်၏ ။ ထိုသို့
လူတို့အသက် ယုတ်တုံ တက်တုံ ခြောက်ဆယ့်လေးကြိမ်သည် ဖြစ်၏ ။ လူတို့အသက်
အတက်တွင် မင်းမရှိ၊ အသက်အသင်္ချေနု၍ အဆုတ်အယုတ်တွင် မဟာသမ္မတ
တစ်ပါးတစ်ပါးစီ ဖြစ်သောကြောင့် မဟာသမ္မတ ၆၄ ပါးဖြစ်၏ ။ ထို့သို့ ၆၄ လေးပါးတွင်
တစ်ကျိပ်တစ်ပါး ဖြစ်ပြီ။ ၅၃ ပါးနောက် ဖြစ်လတ္တံ့သည်ဟူ၍ ကပ္ပသာရဆရာ ဆိုသည်။
အန္တရကပ် နှစ်ဆယ်သာဟူ၍ လည်း ဇိနာလင်္ကာရ ဋီကာစသော ကျမ်းတို့၌ ဆိုသည်။

မဇ္ဈိမဒေသမင်းဆက်

ဖြစ်လေပြီးသော မဟာသမ္မတ တစ်ကျိပ်တစ်ယောက်တွင် အဆုံးစွန်ဖြစ်သော
မဟာ သမ္မတမှစ၍ ဥက္ကာရာဇ်မင်းတိုင်အောင် မင်းဆက်ပေါင်း နှစ်သိန်း ငါးသောင်း
နှစ်ထောင့်ငါးရာ ငါးကျိပ်ခြောက်ပါးတည်း။ ဥက္ကာကရာဇ်မင်း၏ သားတော် ဥက္ကာမုခမင်းမျှစ၍
ဘုရားရှင်ဘေးတော် ဇေယျဇသနမင်းတိုင်အောင် ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၌ မင်းဆက်ပေါင်း
ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင် တစ်ကျိပ် တည်း။

ဇေယျသနမင်း သားတော်သီဟဟန၊ သီဟဟနမင်း သားတော်သုဒ္ဓေါဒန၊
သုဒ္ဓေါဒနမင်း သားတော် သိဒ္ဓတ္တကုမာရ၊ သုံးစုမင်းဆက်ပေါင်း သုံးသိန်း သုံးသောင်း
လေးထောင့် ငါးရာ ခြောက်ကျိပ် ကိုးပါးတည်း။ ဘုရားရှင်ဒါယကာတော်
အဇာတသတ်မင်းမှစ၍ သီရိဓမ္မာသောကမင်း တိုင်အောင် မင်းဆက်ပေါင်း
နှစ်ကျိပ်ကိုးပါးတည်း။ ဤတွင် ရွှေ့ကား ကမ္ဘာဦး မဟာသမ္မတမင်းမှ စ၍
သီရိဓမ္မာသောကမင်းတိုင်အောင် မဇ္ဈိမဒေသတိုက်၌ အင်္ဂတိုင်၊ မဂဓတိုင်းစသော တိုင်းကြီး

တစ်ဆယ့်ခြောက်တိုင်း၊ ဗာရာဏသီ၊ သာဝတ္ထိ စသော ပြည်ကြီးတစ်ဆယ့်ခြောက်ပြည်၌
ဖြစ်သော မင်းစဉ်ကိုဆိုသော ရာဇဝင်ကားပြီးပြီ။

*

တကောင်းမင်း

မဇ္ဈိမဒေသတိုက်၏ အရှေ့တောင်ယွန်းဖြစ်သော သုနာပရန္တတိုင်း၊ တမ္ပဒီပတိုင်း
၊ ဤတိုင်း ကြီးနှစ်တိုင်း၌ ဖြစ်သော မင်းစဉ်ကိုဆိုပေအံ့။ ဘုရားထင်ရှားရှိသည့်ကာလ
ထိုတိုင်းတို့၌ သာသနာ တော် ၅၀၀၀ တည်လတ္တံ့သည်ကို မြင်တော်မူ၍ မဟာပုဏ်၊
စူဠပုဏ်ဆောက်သော နံ့သာကျောင်း ကို ခံတော်မူ၍ ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုက် ဈာန်၏
ချမ်းသာဖြင့် ဓမ္မလျော်တော်မူပြီးမှ သစ္စဗန္ဓရသုအား ဆုံးမတော်မူ၍ အရဟတ္တဖိုလ်၌
တည်စေ၏ ။ ထိုရသေ့ တောင်းပန်သောအားဖြင့် တောင်ထိပ်၌ ရွှေစက်တော်ရာတစ်ဆူ၊
နမန္တောနဂါး တောင်းပန်သောအားဖြင့် တောင်ထိပ်၌ ရွှေစက်တော်ရာ တစ်ဆူ၊
နမန္တောနဂါးတောင်းပန်သောအားဖြင့် မန်းချောင်းနား၌ ရွှေစက်တော်ရာတစ်ဆူ၊ ဤသို့သော
ရွှေစက်တော်ရာ နှစ်ဆူတို့ကို ခပ်သိမ်းသေ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ စီးပွားအလိုငှာ
ရတနာမျက်မြတ် တံဆိပ်ခတ်ဘိသကဲ့သို့ ထားတော်မူ၏ ။ နောင်လာလတ္တံ့သောအခါ
ဤသုနာပရန္တတိုင်း၊ တမ္ပဒီပ တိုင်း၊ တိုင်းကြီးနှစ်တိုင်း၌ ငါ၏ သာသနာတော် ထင်ရှားစွာ
တည်လတ္တံ့ဟူ၍ ဗျာဒိတ် ထားတော်မူပြီး မှ ဒေသစာရီကြွတော်မူ၍ ဖိုးဦးတောင်ဖျားသို့
ရောက်တော်မူလျှင် အရှေ့တောင်ယွန်းအရပ်သို့ ကြည့်တော်မူသော်
သမုဒ္ဒရာရေမျက်နှာထက် နွားချေးခြောက် ပေါလောမျောသည်ကို မြင်တော်မူ ၏ ။ ထိုအခါ
ပွေးငယ်တစ်ခုသည် ဘုရားသခင်အား ကြည်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ မြေကြီးကို
နှုတ်သီးဖြင့်ကော်၍ ပူဇော်၏ ။ ထိုအကြောင်းနှစ်ပါးကို မြင်တော်မူ၍ ပြုံးတော်မူသည်ကို
အရှင် အာနန္ဒာလျှောက်သော် - ‘ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ငါပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၍ သာသနာတော်
၁၀၁နှစ် ရောက်သောအခါ ဤအရပ်၍ နိမိတ်ကြီးငါးပါး ဖြစ်၍ ပြည်ကြီးဖြစ်လတ္တံ့။

ဤပွေးငယ်သည် “မျက်စိသုံးခု၊ အတုမဲ့ခေါင်၊ ဒွတ္တဘောင်” ဟူသောအမည်ကို ခံ၍ မင်းပြုလတ္တံ့” ထိုသို့ ဗျာဒိတ်ထား တော်မူသည်နှင့်အညီ သရေခေတ္တရာဖြစ်သော အကြောင်းကို ဆိုပေအံ့။

၁။ သာသနာတော် သက္ကရာဇ် ၂၀ ရောက်သောအခါ တကောင်းပြည်ကြီးကို အစိုးရတော်မူ သော ဆင်ဖြူဆင်နီ၊ ဆက်နက်များ သခင်ဘဝရှင်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်တော်မူ၍ သားတော်အိမ် ရှေ့သတိုးရွှေမင်း ဖြစ်တော်မူသည်။

၂။ သက္ကရာဇ် ၄၀ တွင် ယောက်ဖတော် အိမ်ရှေ့မင်းဝက်ကြီးကို ခွင်းမည်ဟူ၍ လိုက်သည်။ ထိုသက္ကရာဇ်တွင် သရေခေတ္တရာပြည် တည်ရာအရပ်၌ ဝက်ကြီးကို လုပ်ကြံသည်။ ဝက်သေလျှင် တကောင်းသို့ မပြန်ဘဲ ထိုအရပ်၌ ရသေ့ကျင့်၍ နေတော်မူသည်။ များ မကြာ ဈာန်အဘိညာဉ်ရ၍ ၊ ပျူဂိုရွာကို အမှီပြု၍ သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ နောက် ရသေ့စွန့်သော ရေဟောင်းကိုသောက် သော သမင်မတွင် မြင်သောသမီးတော် ဘေဒါရီကို ရ၍ မွေးတော်မူသည်။

ပျောင်း နှစ်ပါး

၁။ တကောင်းပြည်ကြီးမှာ လည်း သက္ကရာဇ် လေးဆယ်တွင် တကောင်းမိဖုရား သားတော် မဟာသမ္ဘဝ၊ စူဠသမ္ဘဝ မျက်မမြင်နှစ်ပါးကို မြင်သည်။ သက္ကရာဇ် ၅၉ ခုတွင် သားတော်နှစ်ပါးကို ဖောင်နှင့် တကောင်းက မျှောလိုက်၍ သရေခေတ္တရာ တည်ရာအရပ်သို့ ရောက်သည်။ သက္ကရာဇ် ၆၀ တွင် ရှင်ရသေ့သမီးတော် ဘေဒါရီနှင့်တူတော် မဟာသမ္ဘဝကို စုံဖက်တော်မူ၍ ပျောက် မင်းပြုရသည်။ ပျဉ်ဖုရားကိုလည်း မိဖုရားမြှောက်တော်မူသည်။ များ မကြာ သမီးတော်တစ်ပါး မြင်လျှင် ပျဉ်ဖုရား အနိစ္စရောက်တော်မူသည်။ သက္ကရာဇ် ၆၆ခု ဘေဒါရီမိဖုရားတွင် ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီးကို ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေသုံးလရှိသောအခါ အိမ်နိမ့် ၂၀ + မင်းစည်းစိမ် ၆ = သက်တော် ၂၆ သော် မဟာ သမ္ဘဝ အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၂- လံာသားတည်း။ အနိစ္စရောက်တော်မူလိုသော တော် ခုနစ်ရက်လည်း၏ ။

၂။ သက္ကရာဇ် ၆၆ခုတွင် ညီတော် စူဠသမ္ဘဝသည် မရီးတော် ဘေဒါရီကို မိဖုရားမြှောက်၍ မင်းပြုတော်မူသည် အိမ်နိမ့် ၂၆ + မင်းစည်းစိမ် ၁၅ = သက်တော် ၆၁ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ ၏ ။ နံတော် ၂-လံာသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လိုသော် ၇ရက်တိုင်တိုင် ညဉ့်ကုသို မိုက်၏ ။

သရေခတ္တရာ မင်းဆက်

၁။ စူဠာသမ္ဘဝ အနိစ္စရောက်တော်မူလျှင် ရသေ့၊ သိကြား၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ စန္ဒီ၊

ပရမေသုရာ၊ မဟာ ပိန္န၊ ဤသူမြတ် ခုနစ်ယောက်တို့သည် သာယာညီညွတ်လှစွာ သော

မြေအပြင်ဝယ် သိကြားမင်း သည် စက်တိုင်၌ ရပ်ပြီးလျှင် နဂါးကို စက်ကြိုးပြု၍

ရစ်လည်လှည့်ပတ်သော အရာ၌ အချင်းအား ဖြင့် တစ်ယူဇနာ၊ အဝန်းအားဖြင့်

သုံးယူဇနာရှိသော တံခါးကြီး ၃၂ တံခါး၊ တံခါးငယ် ၃၂ တံခါး အရေအတွက်ရှိသော ကျုံး၊

မြောင်း၊ ပစ္စင်၊ ရင်လျှောက်စသော မြို့၏ အင်္ဂါခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ထူးဆန်းတင့်လှစွာ

သော သိကြားမင်း၏ နေရာသုဒဏ္ဍိကျသို့ မြတ်သော အသရေကိုဆောင် သော

သရေခတ္တရာ ရွှေမြို့တော်ကို သက္ကရာဇ် ၁၀၁ ခု တန်ခူးလဆန်း ၁ ရက်နေ့တွင် ရွှေခန်း

တော်၊ မြို့၊ ကျုံး၊ ဤသုံးငှာနက် ခုနစ်ရက်နှင့်ပြီးအောင် တည်တော်မူ၏ ။ ခွတ္တဘောင်မင်းကြီး

လက်တော်ကို သိကြားမင်း နန်းတင်တော်မူသည်။ သီလဝံသစား၊ အရိန္ဒမာလုံ၊

အရိန္ဒမာကြိမ်လုံး၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်ပျံ၊ အာဇာနည်နေယျမြင်း၊ စည်ကြီး၊ ခေါင်းလောင်းကြီး၊ နတ်စစ်သည်

တစ်ကျိပ် ခုနစ် ယောက်တို့ကို သိကြားမင်းအပ်၏ ။ ဇမ္ဗူဒီပါတစ်ကျွန်းလုံးနှင့်တကွ နဂါးပြည်၊

အသုရာပြည်တိုင် အောင် အစိုးရတော်မူသည်။ မင်းကြီးမိဖုရားကား ပျဉ်းမည်းတော်

မဟာသမ္ဘဝ မိဖုရား မြောက်ရာတွင် မြင်သောနမတော် စန္ဒာဒေဝီ မိဖုရားတစ်ပါး၊ နဂါးမင်း၏

သမီးဘေစန္ဒီမိဖုရား တစ်ပါး၊ သည်နှစ်ပါးတွင် စန္ဒာဒေဝီမိဖုရား သားတော်ခွတ္တရန်တည်း။

ခွတ္တဘောင်မင်းကြီးကား အိမ်နိမ့် ၃၅ + မင်းစည်းစိမ် ၇၀ = သက်တော် ၁၀၅ သော်

နဂါးကြေးလှနှင့်တကွ နဂါးတို့ဆောင် ယူလေ၏ ။ နံတော် ၃-ဂါးသားတည်း။

အနိစ္စရောက်လိုသော် မြစ်ရေဆန်၏ ။ အရိပ်ပြန်၏ ။ တော် ၇ ရက်လည်း၏ ။ ကိတ်ထွက်၏ ။

၂။ သက္ကရာဇ် ၁၇၁ ခုတွင်သားတော် ခွတ္တရန်မင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၃၅ +

မင်းစည်းစိမ် ၂၂ = သက်တော် ၅၇ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၄-

ဟူးသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လို သော် တစ်နေ့တည်းတွင် မိုးကြိုးခုနစ်ချက် ကျ၏ ။

၃။ သက္ကရာဇ် ၁၉၃ ခုတွင် သားတော်ရန်ဘောင် မင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၄၀

+ မင်း စည်းစိမ် ၅၀ = သက်တော် ၉၀ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၄-

ဟူးသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လိုသော် နေနှစ်ခု ထွက်၍ မွန်းတည့်အောင် ခွပ်ကြ၏ ။

၄။ သက္ကရာဇ် ၂၄၃ ခုတွင် သားတော် ရန်မန်မင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၃၀ + မင်းစည်းစိမ် ၅၀ = ၈၀ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၃-ဂီသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လိုသော် ၅-တေး ကြယ်လတွင် ချင်း၏ ။ (စနေကြယ်၊ ၆-ကြာကြယ်ခွပ်ကြ၏)။

၅။ သက္ကရာဇ် ၂၄၃ ခုတွင် သားတော် ရက္ခန္ဓမင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၄၀ + မင်းစည်းစိမ် ၃၁ = သက်တော် ၇၁ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၂-လံာသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လို သော် ကြယ်နေ့ကိုထွက်၏ ။ အရိပ်ပြန်၏ ။ (ကိတ်ထွက်၏)။

၆။ သက္ကရာဇ် ၃၂၄ ခုတွင် သားတော်ခန်းလောင်းမင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၃၇ + မင်းစည်း စိမ် ၃၈ = သက်တော် ၇၅ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၄-ဟူးသားတည်း။ အနိစ္စရောက် လိုသော်ယောက်သွားကြီးတစ်လုံးတည်း ကောင်းကင်ကကျလာ၏ ။ (ကောင်းကင်အလုံး မှိုင်း၏ ။) ၇။ သက္ကရာဇ် ၃၆၂ ခုတွင် သားတော်လက်ခိုင်မင်း ဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၃၉ + မင်းစည်းစိမ် ၃၄ = သက်တော် ၇၃ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၂-လံာသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လို သော် (ဒိန္နကိသံ သင်္ကြန်တစ်ပြိုင်နက် သင့်၏ ။ နေ ၂ ခု ထွက်၏ ။) ၈။ သက္ကရာဇ် ၃၉၆ ခုတွင် သားတော်သီရိခန့်မင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၄၀ + မင်းစည်းစိမ် ၂၈ = သက်တော် ၆၈ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၅-တေးသားတည်း။ အနိစ္စရောက် လိုသော် ၆-ကြာကြယ် လတွင် ချင်း၏ ။

၉။ သက္ကရာဇ် ၄၂၄ ခုတွင် သားတော် သီရိရာဇ်မင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ ထိုမင်းလက်ထက် သက္ကရာဇ် ၄၃၃ ခုတွင် ဖြူတော်မူသည်။ ကျိန်းလက်မမြောက်၍ မပြုလ။ အိမ်နိမ့် ၅၁ + မင်းစည်း စိမ် ၉ = သက်တော် ၆၀ သော်အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၂-လံာသားတည်း။ အနိစ္စရောက် လိုသော် ၁၇ရားပုထိုးပြာဋိဟာ ပြသည်များ ၏ ။ ထိုမင်းတွင် ဒွတ္တဘောင်မင်း အဆက်အနွယ်ကိုး ဆက်စေ့၍ တကောင်းမင်းရိုးပြတ်၏ ။

၁၀။ သက္ကရာဇ် ၄၃၃ ခုတွင် ငတပါးမင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ “ငါ့ခေါင်းကိုစား၊ ငတပါးမင်းဖြစ်အံ့” တွန်သော ကြက်ခေါင်းကိုစား၍ မင်းဖြစ်သောဟူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၁၅ + မင်းစည်းစိမ် ၅၁ = သက်တော် ၆၆ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၃-ဂီသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လိုသော် နေနှစ်ခုထွက် ၏ ။ (မွန်းတည့်အောင် ခွပ်ကြ၏ ။) ၁၁။ သက္ကရာဇ် ၄၈၄ ခုတွင် သားတော်ပါပိရန်မင်း ဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၃၇ + မင်းစည်းစိမ် ၆၆ = သက်တော် ၁၀၃ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၃-ဂီသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လို သော် ၅ - တေးကြယ်လတွင် ချင်း၏ ။

၁၂။ သက္ကရာဇ် ၅၅၀တွင် သားတော်ရန်မုက္ခမင်း ဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၆၇ + မင်းစည်းစိမ် ၁၅ = သက်တော် ၈၂ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၁-နွေသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လို သော် ၄-ဟူးပြိုက် ၇ လ နိယတုံပြု၏ ။ ၄ - ဟူးပြိုက်လထက်နား၏ ။

၁၃။ သက္ကရာဇ် ၅၆၅ ခုတွင် သားတော်ရန်သိင်္ခမင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၆၅ + မင်းစည်းစိမ် ၃ = သက်တော် ၆၈ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၁-နွေသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လိုသော် လေးမျက်နှာလုံး အရိပ်ထွက်၏ ။

၁၄။ သက္ကရာဇ် ၅၆၈ ခုတွင် သားတော်ရန်မုဉ္ဇလိန္ဒမင်း ဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၅၀ + မင်းစည်း စိမ် ၁၅ = သက်တော် ၆၅ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၅- တေးသားတည်း။ အနိစ္စ ရောက်လိုသော် လတံခွန်ပြု၏ ။

၁၅။ သက္ကရာဇ် ၅၈၃ ခုတွင် ညီတော်ဘေရိန္ဒမင်း ဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၆၃ + မင်းစည်းစိမ် ၁၂ = သက်တော် ၇၅ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော်စနေသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လိုသော် နေထွက်လျှင် မွန်းတည့်၏ ။ မွန်းတည့်လျှင် နေဝင်၏ ။ ၅-တေးကြယ် နိယတုံပြု၏ ။

၁၆။ သက္ကရာဇ် ၅၉၅ ခုတွင် သားတော်မုဉ္ဇလမင်း ဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၅၈ + မင်းစည်းစိမ် ၅ = သက်တော် ၆၃ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၄=ဟူးသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လို သော် နေထွက်လျှင် မွန်းတည့်၏ ။

၁၇။ သက္ကရာဇ် ၆၀၀တွင် သားတော် ပုဏ္ဏမင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၄၃ +
မင်းစည်းစိမ် ၃ = သက်တော် ၄၆ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၆ -
ကြာသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လိုသော် တော် ၇ ရက်လည်း၏ ။

၁၈။ သက္ကရာဇ် ၆၀၃ ခုတွင် ညီတော် သာခမင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၄၄ +
မင်းစည်းစိမ် ၃ = သက်တော် ၄၇ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၂-လံာ်သားတည်း။
အနိစ္စရောက် လိုသော် နန်းတော်တွင် လင်းတ ၁၀ ခု နား၏ ။ (ဒိန္နကံသံသကြံန်
တစ်ပြိုင်နက်သင့်၏ ။) ၁၉။ သက္ကရာဇ် ၆၀၆ ခုတွင်သားတော် သာသီမင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။
အိမ်နိမ့် ၂၉ + မင်းစည်းစိမ် ၃ = သက်တော် ၃၂ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော်
စနေသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လိုသော် မြို့ဝန်းကျင် မြေလှုပ်၏ ။ မြေအစိတ်စိတ်ကွဲ၍
ရေထွက်၏ ။ နေနှင့်လလည်း တစ်လတည်းတွင် သဗ္ဗကြတ်သွား၏ ။

၂၀။ သက္ကရာဇ် ၆၀၉ ခုတွင် ညီတော် ကန္တမင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၃၀ +
မင်းစည်းစိမ် ၁ = သက်တော် ၃၁ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၁-နွေသားတည်း။
အနိစ္စရောက်လိုသော် ဘုရားပုထိုး ပြာဋိဟာပြ၏ ။

၂၁။ သက္ကရာဇ် ၆၁၀တွင် နောင်တော်ကံတက်မင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၃၃ +
မင်းစည်းစိမ် ၃ = သက်တော် ၃၆ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၂-လံာ်သားတည်း။
အနိစ္စရောက်လို သော် ကောင်းကင်အလုံး ညဉ့်ကဲ့သို့မိုက်၏ ။

၂၂။ သက္ကရာဇ် ၆၁၃ ခုတွင် နောင်တော် ဘိဇ္ဇမင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၃၆ +
မင်းစည်းစိမ် ၄ = သက်တော် ၄၀ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၂-လံာ်သားတည်း။
အနိစ္စရောက် လိုသော် ၆-ကြာကြယ်လတွင် ချင်း၏ ။

၂၃။ သက္ကရာဇ် ၆၁၇ ခုတွင် သားတော် သုမုန္တရီမင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့် ၂၄
+ မင်းစည်းစိမ် ၇ = သက်တော် ၃၁ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော်စနေသားတည်း။
အနိစ္စရောက်လိုသော် ၅ -တေးကြယ် တံခွန်ပြ၏ ။ ထိုမင်းလက်ထက် ဒေါ
ဒေါရသဖြူရိုးရောက်၍ သက္ကရာဇ် ၆၂၄ ခုကို ၂ ခု နတ်၍ ၆၂၂ ကို ပုဂံလောကနန္ဒာအရပ်၌

သိကြားဖြူသည်။

၂၄။ သက္ကရာဇ်တို့ ၂ ခုတွင် သားတော် အတိတျာ မင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။ အိမ်နိမ့်
၁၅ + မင်းစည်းစိမ် ၃ = သက်တော် ၁၈ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော်
စနေသားတည်း။ အနိစ္စရောက်လို သော် ၆-ကြာကြယ်တံခွန်ပြ၏ ။

၂၅။ သက္ကရာဇ်တို့ ၅ ခုတွင် ညီတော် သုပညာနဂရဆိန္ဒမင်းဖြစ်တော်မူ၏ ။
အိမ်နိမ့် ၁၇ + မင်းစည်းစိမ် ၁၁ = သက်တော် ၂၈ သော် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏ ။ နံတော် ၂-
လံာသားတည်း။ အနိစ္စရောက်တော်မူလိုလျှင် လေလာ၍ ဆန်ကောလွင့်သည်ကို
ဆန်ကောရှင်က ငဆန်ကော၊ င ဆန်ကောဟူ၍ လိုက်ရာတွင် ငစကောစစ်သည်
လာသည်ဟူ၍ တစ်ပြည်လုံး ထိတ်လန့်၍ သုံးစုကွဲ ခဲ့၏ ။

ဤတွင်ရွှေ.ကားသရေခေတ္တရာပြည်ဝယ် မဟာသုမ္ဘဝမှစ၍

သုပညာနဂရဆိန္ဒမင်းတိုင်အောင် ၂၇ ဆက်ကို ဆိုသည် ပြီး၏ ။